

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27, 21000 Split

Pr-742/2023-39

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Eneji Stejskal Kanazir, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Andree Marunčić, Mezanovci 39 a, 21231 Klis, 09060605586, zastupane po punomoćnici Martini Radić Šunjić, odvjetnici u Splitu, protiv tuženika Kliničkog bolničkog centra Split, Spinčićeva 1, 21000 Split, OIB: 51401063283, radi isplate, u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužiteljice, te punomoćnice tuženika prilikom zaključenja glavne rasprave, prilikom objave, a nakon objave, dana 09. listopada 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I/Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužiteljici razliku manje isplaćene plaće i naknade plaće za razdoblje od 01.09.2018.g. do 30.09.2024.g. u ukupnom iznosu od 5.428,86 EUR bruto zajedno s pripadajućom:

- zakonskom kamatom koja na iznos od 67,42 EUR koja teče od 15. listopada 2018.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 55,17 EUR koja teče od 15. studeni 2018.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 57,67 EUR koja teče od 15. prosinac 2018.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 60,43 EUR koja teče od 15. siječanj 2019.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 56,83 EUR koja teče od 15. veljača 2019.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 61,26 EUR koja teče od 15. ožujak 2019.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 101,37 EUR koja teče od 15. travanj 2019.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 59,41 EUR koja teče od 15. svibanj 2019.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 53,27 EUR koja teče od 15. lipanj 2019.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 61,26 EUR koja teče od 15. srpanj 2019.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 56,92 EUR koja teče od 15. kolovoz 2019.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 59,71 EUR koja teče od 15. rujan 2019.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 59,82 EUR koja teče od 15. listopada 2019.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 57,55 EUR koja teče od 15. studeni 2019.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 73,87 EUR koja teče od 15. prosinac 2019.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 79,94 EUR koja teče od 15. siječanj 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 70,21 EUR koja teče od 15. veljača 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 85,41 EUR koja teče od 15. ožujak 2020.

- zakonskom kamatom koja na iznos od 81,52 EUR koja teče od 15. travanj 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 54,35 EUR koja teče od 15. svibanj 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 73,03 EUR koja teče od 15. lipanj 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 71,68 EUR koja teče od 15. srpanj 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 85,83 EUR koja teče od 15. kolovoz 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 67,35 EUR koja teče od 15. rujan 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 81,92 EUR koja teče od 15. listopad 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 78,02 EUR koja teče od 15. studeni 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 197,00 EUR koja teče od 15. prosinac 2020.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 188,98 EUR koja teče od 15. siječanj 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 203,83 EUR koja teče od 15. veljača 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 210,51 EUR koja teče od 15. ožujak 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 215,33 EUR koja teče od 15. travanj 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 220,29 EUR koja teče od 15. svibanj 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 212,06 EUR koja teče od 15. lipanj 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 192,27 EUR koja teče od 15. srpanj 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 214,74 EUR koja teče od 15. kolovoz 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 214,70 EUR koja teče od 15. rujan 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 187,45 EUR koja teče od 15. listopad 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 133,17 EUR koja teče od 15. studeni 2021.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 132,90 EUR koja teče od 15. siječanj 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 190,78 EUR koja teče od 15. veljača 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 107,89 EUR koja teče od 15. ožujak 2022.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 62,04 EUR koja teče od 15. listopad 2023.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 67,75 EUR koja teče od 15. studeni 2023.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 19,67 EUR koja teče od 15. prosinac 2023.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 194,76 EUR koja teče od 15. travanj 2024.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 176,71 EUR koja teče od 15. svibanj 2024.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 156,51 EUR koja teče od 15. lipanj 2024.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 52,58 EUR koja teče od 15. srpanj 2024.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 69,55 EUR koja teče od 15. kolovoz 2024.
- zakonskom kamatom koja na iznos od 36,17 EUR koja teče od 15. rujan 2024. do isplate, koja se kamata na navedene iznose do 31.12.2022.g. obračunava po stopi u skladu sa odredbom čl.29.st.2. ZOO-a ("NN" 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21), a od 01.01.2023.g. pa nadalje po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29.st.2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8% poena, a u ostalim odnosima za 3% poena, bez zakonskih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak.

II/ Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužiteljici na ime parničnog troška iznos od 2.575,00 EUR na račun punomoćnika tužitelja odvjetnice Martine Radić Šunjić koji se kod OTP banke d.d. vodi pod brojem IBAN: HR7924070001100242568, sa kamatama koje teku od donošenja prvostupanjske presude do isplate koja se na navedeni iznos obračunava po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29.st.2.ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8% poena, a u ostalim odnosima za 3% poena.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi predanoj ovom sudu dana 19.07.2023. 2023. godine navodi da je zaposlena kod tuženika na radnom mjestu zdravstveni djelatnik- viša primalja pri Klinici za ženske bolesti i porode. Navodi se da je tužiteljici radni odnos reguliran Zakonom o radu (dalje: ZOR), Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (dalje: KU), te Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama (dalje: TKU). Ističe se da je tužiteljica obavljajući poslove svog radnog mjesta dužna nakon završetka svog radnog vremena ostati dodatnih 30 minuta kako bi obavila primopredaju službe, a koji rad da od strane tuženika nije evidentiran i isplaćen. Ističe se da je odredbom iz čl.28.st.8.KU-a propisano da primopredaja službe traje najviše 30 minuta prije završetka, odnosno najviše 30 minuta prije početka radnog vremena. Navodi se da je zaključkom broj 108 sa 26. sjednice Zajedničkog povjerenstva za tumačenje KU-a održane 17.02.2023.g. zauzeto tumačenje da radniku zaduženom za primopredaju službe, vrijeme primopredaje službe smatra se radnim vremenom pri čemu da primopredaja službe, koja ne može biti duža od 30 minuta da mora biti evidentirana u evidenciji prisutnosti na radu. Ako temeljem takovog rada, radnik ostvari veći broj sati rada od redovitog mjesečnog fonda radnih sati, navodi se da se ti sati obračunavaju kao prekovremeni rad. Odlukom tuženika od 28.12.2022.g. da je utvrđeno da višak iznad mjesečnog fonda sati plaća se kao prekovremeni rad. Prema tome, ističe se da tužiteljica ima pravo da joj se sati odrađeni prilikom primopredaje službe obračunaju i isplate kao prekovremeni rad. Nadalje, se ističe da je tužiteljica obavljajući poslove svog radnog mjesta pružala zdravstvenu skrb i pacijentima oboljelima od bolesti Covid-19. Nadalje se ističe da je Vlada RH na sjednici održanoj 07.12.2020.g. donijela Odluku o posebnoj nagradi radnicima u sustavu zdravstva koji obavljaju poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti Covid-19, a kojom da je utvrdila posebnu nagradu u iznosu od 10% od osnovne plaće radnika ili na isplatu prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca prije njegovog privremenog rasporeda ako je to za radnika povoljnije (Covid dodatak), a koja Odluka da započinje s obračunom plaće za mjesec studeni 2020.g. Međutim, navodi se da tuženik prilikom obračuna i isplate plaće tužiteljici nije uzeo u obzir sate odrađene prilikom primopredaje službe, a koji da se obračunavaju kao prekovremeni rad, kao i Covid dodatak, a što da ima za posljedicu pogrešan obračun i isplatu svih naknada koje se utvrđuju kao prosjek

prethodno isplaćenih plaća i to naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora i naknade plaće zbog privremene nesposobnosti za rad. Ističe se da sukladno odredbi iz čl.81.ZOR-a, radnik ima pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće isplaćene u prethodna tri mjeseca, odnosno sukladno odredbama čl.58.st.1.TKU-a (NN 128/17, 47/18, 123/19, 66/2020) i čl.57.st.1.TKU-a (NN 56/22, 127/22) da radnik ima pravo na naknadu za bolovanje u visini od 85% njegove plaće ostvarene u prethodna tri mjeseca neposredno prije nego je započeo bolovanje. Navodi se da tužiteljica ima potraživanje prema tuženiku iz osnove manje isplaćene plaće u bruto jer da tuženik nije plaćao primopredaju službe, covid dodatak, te da je pogrešno obračunao i isplatio naknadu plaće za godišnji odmor i bolovanje. Tužiteljica je konačno uredila tužbeni zahtjev podneskom od 29.04.2026.godine (list 266-270 spisa) te ista potražuje iznos od 5.428,86 Eur-a s pripadajućom kamatom na ime razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće po navedenim osnovama.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu od 16.02.2024. (list 12-15 spisa) navodi da osporava da je Martina Radić Šunjić opunomoćena za zastupanje u predmetnoj pravnoj stvari od strane tužiteljice, te osporava osnov i visinu potraživanja. Nadalje, u odnosu na primopredaju službe ističe da je netočno da tužiteljica na kraju svakog radnog dana ostaje dodatnih 30 minuta radi primopredaje službe već da poneki radnici najčešće zbog dežurstva ili rada u turnusu ponekad budu zaduženi za primopredaju službe te da ostanu malo duže nakon isteka radnog vremena, te da je to ponekad 5 minuta, ponekad 30, a maksimalno do 30 minuta. U odnosu na dio zahtjeva vezano za isplatu covid nagrade ističe se da tužiteljica nikad nije obavljala poslova vezane za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelim od bolesti Covid-19 u ustrojstvenim jedinicama koje pružaju zdravstvenu skrb pacijentima oboljelim od bolesti Covid-19 pa da stoga ista nije ni stekla pravo na isplatu posebne nagrade sukladno Odluci o posebnoj nagradi za obavljanje poslova vezanih za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelim od bolesti Covid-19 Vlade RH ("NN" 136/20). Ističe se da je dana 19.03.2020.godine Ministarstvo zdravstva RH donijelo odluku kojom je unutar tuženika organizirana posebna ustrojstvena jedinica koja pruža skrb oboljelima od bolesti Covid – 19 i to Respiratorno intezivistički centar, te da je tuženik 20.03.2020. godine donio odluku kojom je taj Respiratorno intezivistički centar smjestio u prostorije bolničkog kompleksa Križine., a da su sve ostale ustrojstvene jedinice (klinike, zavodi i odjeli) premješteni iz bolničkog kompleksa Križine u bolnički kompleks Firule te da je to općepoznata činjenica. Ističe se da je tuženik radnike koji su obavljali poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelim od bolesti Covid – 19 posebnim pisanim nalogima privremeno raspoređivao u ustrojstvenu jedinicu koja pruža skrb oboljelima od bolesti Covid-19 i to Respiratorno-intezivistički centar. Navodi se da tužiteljica nikad nije dobila pisani nalog niti je na bilo koji drugi način upućena na rad u Respiratorno-intezivistički centar.

3. Tijekom postupka sud je izveo dokaze pregledom obračunske liste plaće tužiteljice (list 4 spisa); zaključka sa 26.sjednice Zajedničkog povjerenstva za tumačenje KU-a za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja od 17.veljače 2023.godine (list 6 spisa); odluke tuženika od 28.12.2022.godine (list 7 spisa); odluke o posebnoj nagradi radnicima u sustavu zdravstva koji obavljaju poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelim od bolesti Covid-19 od 07.12.2020.godine (list 8 spisa); naloga vezanog za radnicu Anu Balek (list 17 spisa);odluku o posebnoj sigurnosnoj mjeri određivanja respiratorno-intezivističkih centara za liječenje pacijenata oboljelih

od bolesti Covid 19 uzrokovane virusom SARS-CoV-2 od 19.03.2020. (list 18-19 spisa); odluke tuženika od 20.03.2020.godine (list 20, te 52 spisa); odluke tuženika od 31.03.2020.godine (list 51 te 53 spisa); potvrde o izostancima tužiteljice uključujući porodiljni dopust (list 71-72 spisa); zapisnika sa istovrsnih saslušanja, a koji su prilog podneska tuženika od 12.06.2025.godine, evidencija o radnom vremenu i obračunskih lista plaće (list 148, te 259 spisa); nalaza i mišljenja Centra za vještačenja (list 201-221 spisa), dopune nalaza i mišljenja Centra za vještačenja (list 321-334 spisa); smjernica za liječenje oboljelih od koronavirusne bolesti 2019. (list 283-297 spisa); zaključaka sa 27. sjednice Zajedničkog povjerenstva za tumačenje KU-a za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja održane 30.siječnja 2023.godine (list 298 spisa): Izveden je i dokaz saslušanjem tužiteljice na ročištu od 10.lipnja 2025.godine (list 67-69 spisa). Drugih dokaza stranke nisu imale.

4. Tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti je osnovan.

5. Predmet ovog postupka je potraživanje tužiteljice na ime razlike manje isplaćene plaće i naknade plaće za razdoblje od 01.09.2018. do 30.09.2024.godine s osnova neplaćene primopredaje dužnosti i covid nagrade.

6. Među strankama nije sporno, a što proizlazi i iz iskaza saslušane tužiteljice da je tužiteljica u utuženom razdoblju radila kod tuženika kao viša primalja na Klinici za ženske bolesti i porode.

7. Među strankama je sporno pripada li tužiteljicu pravo na isplatu razlike plaće za utuženo razdoblje od 01.09.2018.godine do 30.09.2024.godine s osnova primopredaje dužnosti i covid nagrade, te posljedično naknade za godišnji odmor i bolovanje po tim osnovama, te da li je osnovan prigovor presuđene stvari istaknut u podnesku tuženika od 26.11.2024. godine. Tužiteljica je nesporno zastupana po punomoćnici Martini Radić Šunjić, budući je ista na ročištu glavne rasprave od 10.06.2025. potvrdila činjenicu da je opunomoćila odvjetnicu Martinu Radić Šunjić odvjetnicu u Splitu da je zastupa u predmetnoj pravnoj stvari., a čime su otklonjeni svi prigovori tuženika u pogledu punomoći koju je ista izdala navedenoj odvjetnici i koja prileže spisu (list 5 spisa).

8. Neosnovan je i prigovor pravomoćno presuđene stvari istaknut u podnesku tuženika od 26.11.2024. Naime iz pregledanog predmeta Pr-967/19, a u kojeg je ovaj sud izvršio uvid, te koji je pravomoćan i ovršan proizlazi da se ne radi o istovrsnoj pravnoj stvari, te samim time pravomoćno presuđenoj stvari (članak 333. stavak 2. ZPP-a). Naime, uvidom u predmet Pr-967/19 je razvidno daje u tom predmetu donesena presuda Pr-967/2019 od 14.svibnja 2021.godine, a kojom je tužiteljici dosuđeno s osnove naknade za otežane uvjete rada, te za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi i posljedično naknadu za godišnji odmor i bolovanje s tog osnova za razdoblje od 03.09.2018. do 30.11.2019. ukupan iznos od 2.413,95 Kuna sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom. Navedena presuda je postala pravomoćna 08.06.2021., te ovršna također 08.06.2021..godine, a što je razvidno uvidom u spis Pr-967/2019. Budući je u predmetnoj pravnoj stvari predmet postupka potraživanje po osnovi neisplaćene primopredaje dužnosti i covid nagrade te posljedično naknade za godišnji odmor i bolovanje iz tog osnova u tom smislu ne radi se o pravomoćno presuđenoj stvari pa je istaknuti prigovor pravomoćno presuđene stvari od strane

tuženika u cijelosti neosnovan. Neosnovan je i tuženikov prigovor zastare potraživanja istaknut u podnesku tuženika od 24.07.2026. budući potraživanja iz radnog odnosa zastarijevaju za pet godina od dospelosti svakog pojedinog potraživanja (članak 139. ZR-a) pa u tom smislu nije proteklo pet godina do dospelosti svakog pojedinog potraživanja iz podneska tužiteljice od 29.04.2026.godine, a kojim je uređen tužbeni zahtjev.

9. Iz pregledane obračunske liste plaće tužiteljice, a koja se odnosi na plaću tužiteljice za studeni 2019. (list 4 spisa) nedvojbeno proizlazi da navedena obračunska lista ne sadržava podatke o isplatama s osnova primopredaje dužnosti i covid nagrade.

10. Iz pregledanog Zaključka sa 26. sjednice Zajedničkog povjerenstva za tumačenja Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja održane 17.veljače 2023.godine (list 6 spisa) proizlazi iz Zaključka broj 108. sa te sjednice da je navedeno da primopredaja službe traje najviše 30 minuta prije završetka, odnosno najviše 30 minuta nakon početka radnog vremena. Navodi se da se organizacijom rada određuje osoba zadužena za obavljanje primopredaje službe, a da je poslodavac zadužen za vođenje evidencije o radnom vremenu, odnosno prisutnosti radnika na radnom mjestu. Istaknuto je u ovom zaključku da se radniku zaduženom za primopredaju službe, vrijeme primopredaje službe smatra radnim vremenom pri čemu da vrijeme primopredaje službe koje ne može biti duže od 30 minuta mora biti evidentirano u evidenciji prisutnosti na radu, te je navedeno da ako temeljem takvog rada radnik ostvari veći broj sati rada od redovnog mjesečnog fonda radnih sati da mu se ti sati obračunavaju kao prekovremeni rad.

11. Iz pregledane Odluke tuženika, Klasa: 113-01/22-01/151, Ur.broj: 2181-147-01/GB-22-1 od 28.prosinca 2022. godine (list 7 spisa) proizlazi da je tuženik naveo da se pod izrazom primopredaja službe podrazumijeva međusobna komunikacija između liječnika i međusobna komunikacija između medicinskih sestara, a u svrhu predavanja informacija o pacijentima o kojima skrbe u službi dežurstva i turnusu. U odluci je istaknuto da primopredaju službe obavljaju liječnici i medicinske sestre koje izlaze iz dežurstva odnosno turnusa, te je istaknuto da liječnike i medicinske sestre zadužene za primopredaju službe određuje voditelj odnosno glavna medicinska sestra ustrojstvene jedinice. Navodi se da primopredaja službe u ustrojstvenoj jedinici na bolničkom odjelu traje 20 minuta, a u jedinicama intenzivnog liječenja 30 minuta, te da se vrijeme primopredaje službe dodatno evidentira u evidenciji radnog vremena liječnika i medicinske sestre zadužene za primopredaju službe te da se zbraja sa ostalim satima odrađenog rada u tekućem mjesecu, a da se višak iznad mjesečnog fonda sati plaća kao prekovremeni rad. Navedeno je da ta odluka stupa na snagu i da se primjenjuje počevši od 01. siječnja 2023. godine. Ova odluka je prema podacima iz iste dostavljena predstojnicima/ pročelnicima/voditeljima klinika, kliničkih zavoda i zavoda, glavnim medicinskim sestrama/tehničarima klinika, kliničkih zavoda i zavoda, dr.sc. Krešimiru Dolić, dr. sc. Slavici Dajak, Ivanki Ercegović, mag.med.techn., Gordani Bolanča dipl. iur, te Biljani Berda, univ.spec.ecc.

12. Iz iskaza saslušane tužiteljice (list 67-69 spisa) proizlazi da ista cijelo utuženo razdoblje radi na radnom mjestu više primanje na Klinici za ženske bolesti i porode. Nadalje navodi da je od 2018.g. radila 24 satna dežurstva, a u narednom dijelu utuženog perioda da je radila u jutarnjoj smjeni od 7:30 do 15:30, osmosatno radno

vrijeme, i to od kada se vratila s porodiljnog dopusta. Navodi da nikada nije radila u turnusima. Nadalje, tužiteljica navodi da je ona u utuženom periodu vršila primopredaju dužnosti budući da je ona instrumentarka, da je navedena primopredaja počinjala ujutro u 7:30, a nekada da bi zbog nekih hitnih poslova započinjala u 8:00 sati, te ističe da je ona dužnost predavala odjelnoj šefici i kolegicama, počevši od 7:30 sati. Ista navodi da joj je primopredaja trajala minimalno pola sata. Tužiteljica ističe da ona osobno se ne razumije u evidencije radnih sati tuženika, a da na platnoj listi nikada nije vidjela da bi joj išta bilo obračunato i plaćeno po navedenom osnovu. U odnosu na činjenicu koliko sestara radi na njenom odjelu, ista navodi da je to 12 sestara, ali da uvijek netko bude na bolovanju, porodiljnom. U odnosu na činjenicu s koliko pacijenata tužiteljica radi na navedenom odjelu, ista navodi da to ovisi o operativnom programu. U odnosu na činjenicu što sve tužiteljica radi tijekom primopredaje dužnosti, ista navodi da prenosi kolegici koja dođe na posao nakon što iziđe iz 24-satnog dežurstva, sve o broju operativnih zahvata koji su izvršeni, te podatke o tome da li je sva oprema ispravna i svi instrumenti, zatim podatke o broju lijekova, mrežica i sl., ista ističe da sve to bilježi u teku primopredaje dužnosti te ista navodi da trenutno nema kompjuterskog programa gdje bi iste te podatke bilježila. Tužiteljica navodi da u utuženom periodu nije radila u Respiratorno intenzivističkom centru na Križinama, dok ističe da je na samom odjelu na kojem radi radila sa covid pozitivnim pacijentima. Ističe nadalje da su se na odjelu gdje ona radi covid pacijenti liječili u posebnoj jedinici te da bi tamo bile pacijentice kojima se trebao vršiti carski rez, a da su ona i djelatnici koristili svu zaštitnu opremu prilikom rada s navedenim covid pacijentima. Ističe da joj ništa nije plaćeno na ime covid nagrade. Istakla je da je da ne radi sa ležećim pacijentima na odjelu, te da joj primopredaja dužnosti nije nikad trajala manje od 30 minuta. Ističe da je sudjelovala u liječenju pacijenata koji su razvili teže simptome oboljenja od covida.

13. U odnosu na visinu predmetnog potraživanja izveden je dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem po Centru za vještačenja.

14. Iz pregledanog nalaza i mišljenja Centra za vještačenja (list 201-221 spisa) proizlazi da su pri izradi nalaza i mišljenja korištene su obračunske isprave za isplatu plaće-naknade (platne liste) i evidencije o radnom vremenu, koje sadrže točan podatak o početku i završetku radnog vremena, za razdoblje od 01.09.2018. do 30.09.2024. godine. Tužiteljica da je započela radni odnos 03. rujna 2018. godine. Napominje se kako evidencije o radnom vremenu, koje je tuženik dostavio na zahtjev vještaka, ne sadrže datum sačinjavanja ni potpis radnika i ovlaštene osobe. Uvidom u platne liste da nije razvidno da bi tuženik tužiteljici u razdoblju od studenog 2020. godine nadalje obračunavao i isplaćivao posebnu nagradu za rad s oboljelima od bolesti Covid-19 za sve odrađene sate u razdoblju važenja Odluke o posebnoj nagradi radnicima u sustavu zdravstva koji obavljaju poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti Covid-19. U skladu s postavljenim zadatkom vještačenja te ukoliko sud zauzme stav da tužiteljica ima pravo na posebnu nagradu za rad s oboljelima od bolesti Covid-19 na sve sate rada, u nastavku da se u Tabeli 1. daje izračun visine potraživanja tužitelja po osnovi posebne nagrade za rad s oboljelima od bolesti Covid-19. Prilikom izračuna da su utvrđeni isplaćeni iznosi po osnovi posebne nagrade za rad s oboljelima od bolesti Covid-19 te očekivani iznos posebne nagrade za rad s oboljelima od bolesti Covid-19 u iznosu od 10% od osnovne plaće radnika za sve iskazane sate rada. Navodi se da s obzirom da je u dijelu utuženog razdoblja službena valuta u RH bila kuna dok da je na dan izrade vještačenja službena valuta

euro, vještak da će inicijalno, informativno, sve izračune izvršiti u valuti koja je bila izvještajna i obračunska te u kojoj su izvršena plaćanja u utuženom razdoblju. Nadalje, da će vještak iznose utvrđene u izvještajnoj valuti u utuženom razdoblju preračunati u službenu valutu RH na dan izrade vještačenja, primjenom odredbi čl. 7. i 14. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (NN 57/22, 88/22) kao i primjenom fiksnog tečaja konverzije kune u euro temeljem Odluke o objavi uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (NN 85/2022) koji iznosi 7,53450 kuna za jedan euro. Nadalje, se ističe da je uvidom u raspoloživu dokumentaciju razvidno da se tužbenim zahtjevom navodi da tužiteljica potražuje iznos po osnovi naknade za primopredaju službe 30 minuta nakon završetka radnog vremena. Uzevši u obzir navedeno, pod pretpostavkom da sud zauzme stav da tužiteljici pripada pravo potraživanja za primopredaju službe, odnosno da je tužiteljica nakon završetka radnog vremena ostala raditi 30 minuta dulje te da bi rad iznad 8 sati dnevno predstavljao prekovremeni rad, u Tabeli 3. da se daje obračun neisplaćene naknade za primopredaju službe. Generalno, vještak navodi da je počevši od siječnja 2023.g. tuženik vršio obračune koji se dovode u vezu s primopredajom službe te je, za one osobe kojima je radio obračune koji se dovode u vezu s primopredajom, obračunavao i iskazivao u evidencijama rada završetak rada za do 30 minuta nakon uobičajenog radnog ciklusa. Vještak da je izvršio uvid u evidencije o radnom vremenu tužiteljice za svaki dan utuženog razdoblja, utvrdio broj dana primopredaje u pojedinom mjesecu, te izvršio obračun naknade za primopredaju službe pod pretpostavkom da je ista rađena svakog dana neovisno o obliku rada (smjena ili turnus). Izračun naknade za primopredaju službe izvršen je na mjesečnoj osnovi, a polazište za izračun je vrijednost osnovne plaće. Naime, za svaki mjesec se navodi da je utvrđena vrijednost osnovne plaće za svaki sat rada te su uzeti u obzir dani iz evidencija rada kada bi tužitelj, nakon radnog vremena, izvršio primopredaju. Vještak je izračune izvršio na način da je za svaki dan kad je tužiteljica radila obračunao 30 minuta te je u slučaju, da je na evidencijama rada iskazano vrijeme koje se dovodi u vezu s primopredajom, uzeo u obzir prethodno obračunato te neovisno o odjelu, jedinici, na kojem je tužiteljica radila u utuženom razdoblju, utvrdio razliku do 30 minuta, koja nije bila obračunata i prethodno plaćena. Također je vještak istakao da u Tabeli 4. daje izračun manje isplaćene naknade za godišnji odmor i privremene nesposobnosti za rad uzevši u obzir visinu potraživanja koja da je prethodno iskazana po osnovi neobračunate naknade za primopredaju službe. Zaključno je vještak u nalazu i mišljenju istakao da pod pretpostavkom da sud zauzme stav da tužiteljici pripada pravo potraživanja po osnovi posebne nagrade za rad s oboljelima od bolesti COVID-19 na sve odrađene sate, za razdoblje od 01.11.2020. do 23.08.2024. godine vještak navodi da potraživanje po osnovi posebne nagrade za rad s oboljelima od COVID-19 iznosi 1.904,41 EUR, a manje obračunati iznos naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad, koji proizlazi iz neobračunate posebne nagrade za rad s oboljelima od bolesti COVID-19, da iznosi 577,75 EUR, slijedom čega ukupno potraživanje tužiteljice koje proizlazi iz neobračunate posebne nagrade za rad s oboljelima od bolesti COVID-19 iznosi 2.482,16 EUR (Tabela 6. stupac '4') i to po osnovi primopredaje službe, odnosno da je tužiteljica svakog radnog dana ostala raditi 30 minuta dulje, za razdoblje od 01.07.2018. do 30.09.2024. godine pa da potraživanje po osnovi primopredaje službe iznosi 2.455,92 EUR, a manje obračunati iznos naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad, koji proizlazi iz neobračunate naknade za primopredaju službe, da iznosi 457,39 EUR, slijedom čega da ukupno potraživanje tužiteljice koje proizlazi iz neobračunate

primopredaje službe iznosi 2.913,31 EUR (Tabela 6. stupac '7'). a po osnovu manje obračunatih naknada obračunatih temeljem obračunatih i isplaćenih plaća , za cjelokupno razdoblje, manje obračunata naknada za vrijeme godišnjeg odmora i privremenu nesposobnost za rad temeljem prosječne mjesečne plaće obračunate i isplaćene u prethodna tri mjeseca iznosi 33,39 EUR (Tabela 6. stupac '8').

15. Tužiteljica je uredila tužbeni zahtjev sukladno navedenom nalazu i mišljenju Centra za vještačenja.

16. Tuženik je prigovore na nalaz i mišljenje Centra za vještačenja istakao u podnesku od 12.05.2026.godine, te je predložio dopunu vještačenja na način da izvrši izračun primopredaje samo na dane kad je tužiteljica radila u smjenskom turnusu od 7,00-19,00 i od 19,00-7,00 i to u trajanju od 20 minuta, te izračun primopredaje na dane kad je tužiteljica radila u smjenskom turnusu od 7,00-19,00 i od 19,00-7,00 i to u trajanju od 30 minuta.

17. Iz pregledane dopune nalaza i mišljenja Centra za vještačenja (list 321-322 spisa) proizlazi da je sud dostavio vještaku podnesak tuženika od 12. svibnja 2026. godine radi očitovanja i dopune nalaza i mišljenja. Nadalje, podneskom od 12. svibnja 2026. godine tuženik prigovara provedenom financijskom vještačenju navodeći kako je vještak izračun visine potraživanja izvršio isključivo prema parametrima koje je postavila tužiteljica, pri čemu da takav izračun predstavlja hipotetski obračun visine potraživanja pod pretpostavkom da sud utvrdi postojanje pravne osnove za isto, a ne dokaz osnovanosti tužbenog zahtjeva. Tuženik predlaže da se vještak očituje na sljedeća pitanja: da li je vještak plaću na ime sati primopredaje računao kao prekovremene sate tj. sa uvećanjem od 50%? , da li je vještak baš za svaki radni dan tužitelja računao 30 minuta primopredaje ili je tih 30 minuta primopredaje računao samo kada je tužitelj radio u smjenama u turnusima (rad u dvije smjene, prve od 07,00 sati do 19,00 sati i druge od 19,00 sati do 07,00 sati), da li je tužiteljica ikada u utuženom periodu radila u smjenama u turnusima (rad u dvije smjene, prve od 07,00 sati do 19,00 sati i druge od 19,00 sati do 07,00 sati), te koliko je kompletnih mjeseci iz vještačenog perioda tužiteljica bila odsutna s rada zbog porodičnog, bolovanja i slično, te da li je vještak izračunao Covid nagradu za sve mjesece 6-godišnjeg utuženog razdoblja. U odnosu na pitanje je li vještak plaću po osnovi sati primopredaje računao kao prekovremeni rad, odnosno s uvećanjem od 50%, vještak se očituje kako je zaključkom broj 108 sa 26. sjednice Zajedničkog povjerenstva za tumačenje Kolektivnog ugovora, održane 17. veljače 2023. godine, zauzeto tumačenje da se vrijeme primopredaje službe smatra radnim vremenom, pri čemu primopredaja ne može trajati dulje od 30 minuta te mora biti evidentirana u evidenciji prisutnosti na radu. Ukoliko radnik temeljem takvog rada ostvari veći broj sati od redovitog mjesečnog fonda radnih sati, ti sati obračunavaju se kao prekovremeni rad. Slijedom navedenog, vještak navodi je izvršio izračun na način da je sate primopredaje koji prelaze redovito radno vrijeme obračunao kao prekovremeni rad. Na pitanje je li vještak računao 30 minuta primopredaje za svaki radni dan ili samo za dane rada u smjenskom turnusu, vještak se očituje kako je prilikom izračuna primopredaju u trajanju od 30 minuta obračunao za svaki radni dan. U odnosu na pitanje je li tužitelj u utuženom razdoblju radio u smjenama u turnusima, vještak se očituje kako iz raspoložive dokumentacije proizlazi da je tužiteljica tijekom utuženog razdoblja radio u smjenskim turnusima. Na pitanje koliko je kompletnih mjeseci iz vještačenog razdoblja tužiteljica bila odsutna s rada

zbog rodiljnog dopusta, bolovanja ili drugih opravdanih razloga, vještak navodi da je tužiteljica bila odsutna ukupno 26 kompletnih mjeseci. U odnosu na pitanje je li vještak izračunao Covid nagradu za sve mjesece šestogodišnjeg utuženog razdoblja, vještak se očituje kako je, sukladno zadatku suda te kako je navedeno u inicijalnom nalazu i mišljenju, nagrada obračunata za razdoblje od studenoga 2020. godine do 23. kolovoza 2024. godine. U odnosu na prijedlog tuženikov za dopunu vještačenja, vještak u nastavku daje izračun po prijedlogu tuženika na način da za cijelo razdoblje obračun primopredaje izvrši za 30 minuta te 20 minuta. U tom smislu navodi da po osnovi primopredaje službe, odnosno da je tužiteljica nakon kraja svakog radnog dana ostala raditi 20 minuta dulje, za razdoblje od 03.09.2018. do 30.09.2024. godine da potraživanje po osnovi primopredaje službe iznosi 529,50 EUR (Tabela A stupac '14'), a manje obračunati iznos naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad, koji proizlazi iz neobračunate naknade za primopredaju službe da iznosi 42,39 EUR (Tabela B stupac '10'), te slijedom čega ukupno potraživanje tužiteljice koje proizlazi iz neobračunate primopredaje službe iznosi 571,89 EUR. Također se navodi da po osnovi primopredaje službe odnosno da je tužiteljica nakon krajem svakog radnog dana ostala raditi 30 minuta dulje, za razdoblje od 03.09.2018. do 30.09.2024. godine da potraživanje po osnovi primopredaje službe iznosi 802,30 EUR (Tabela C stupac '14'), a manje obračunati iznos naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad, koji proizlazi iz neobračunate naknade za primopredaju službe, iznosi 64,22 EUR (Tabela D stupac '10'), a slijedom čega da ukupno potraživanje tužiteljice koje proizlazi iz neobračunate primopredaje službe iznosi 866,52 EUR-a.

18. Tuženik nije imao primjedbe na dopunu nalaza i mišljenja. Navedeni nalaz i mišljenje Centra za vještačenja, te dopuna nalaza i mišljenja su vjerodostojni i logični budući se zasnivaju na evidencijama i obračunskim listićima plaće tužiteljice koje je vještaku i u spis dostavio tuženik te nalogu ovog suda, a vještak je odgovorio na sva tuženikova pitanja iz prigovora na nalaz i mišljenje. Također je neosnovan prigovor tuženika da je sud proveo vještačenja isključivo prema parametrima koje je predložila tužiteljica budući je sud prihvatio dopunu nalaza i mišljenja i prema varijantama koje je predložio tuženik.

19. U odnosu na sporno pitanje primopredaje dužnosti u predmetnoj pravnoj stvari Dodatak II. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("NN" 92/2019), a koji je zaključen 27.09.2019. godine, te koji je prema odredbi članka 34. tog Dodatka u primjeni od 01.09.2019. godine (osim članka 12. koji je u primjeni od 01.01.2020.godine) je izmijenjen članak 28. KU/18 na način da se istome dodaju stavci 8. i 9. i to stavak 8. koji glasi da primopredaja službe traje najviše 30 minuta prije završetka, odnosno najviše 30 minuta nakon početka radnog vremena, te stavak 9. koji glasi da se organizacijom rada određuje osoba zadužena za obavljanje primopredaje službe. Nadalje, Zaključkom broj 108. sa 26. sjednice Zajedničkog povjerenstva za tumačenje KU-a održane 17.02.2023.godine (list 6 spisa) zauzeto je tumačenje da primopredaja službe traje najviše 30 minuta prije završetka, odnosno najviše 30 minuta nakon početka radnog vremena, te da se organizacijom rada određuje osoba zadužena za obavljanje primopredaje službe. Također je navedenim Zaključkom zauzeto shvaćanje da je poslodavac zadužen za vođenje evidencije o radnom vremenu, odnosno prisutnosti radnika na radnom mjestu. Nadalje je ovim zaključkom zauzeto shvaćanje da radniku zaduženom za primopredaju službe, vrijeme službe se smatra radnim vremenom pri čemu vrijeme primopredaje službe koje ne može biti duže od 30 minuta mora biti evidentirano u evidenciji prisutnosti na radu, te

ako temeljem takvog rada radnik ostvari veći broj sati rada od redovnog mjesečnog fonda radnih sati, ti sati mu se obračunavaju kao prekovremeni rad. Odredbom članka 51. stavka 1. KU-a za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("NN" 29/2018) je propisano da je dežurstvo oblik rada kada radnik mora biti nazočan u zdravstvenoj ustanovi nakon redovitoga radnog vremena ustanove, odnosno vrijeme u kojem je spreman (raspoloživ) obavljati poslove prema uputama poslodavca, na mjestu gdje se njegovi poslovi obavljaju ili drugom mjestu koje odredi poslodavac, te je stavkom 2. istog članka propisano da vrijeme koje radnik provede u dežurstvu smatra se radnim vremenom, a stavkom 3. istog članka je propisano da primopredaja službe nakon dežurstva mora biti unutar 30 minuta po prestanku dežurstva, koje vrijeme da se ne računa u radno vrijeme, te je stavkom 4. istog članka propisano da ukoliko je dežurstvo određeno unutar redovnog mjesečnog fonda radnih sati, vrijeme provedeno u dežurstvu plaća se kao redovan rad, a člankom 5. istog članka je propisano da se vrijeme provedeno u dežurstvu iznad mjesečnog fonda radnih sati plaća se kao prekovremeni rad.

20. Iz svih pregledanih dokaza u ovom postupku, a posebno iz iskaza saslušane tužiteljice nedvojbeno proizlazi činjenica da je tužiteljica obavljala u utuženom periodu poslove primalje na Klinici za ženske bolesti i porode kod tuženika te da je u okviru obavljanja tih poslova obavljala i primopredaju službe. Iz iskaza tužiteljice nedvojbeno proizlazi da je tužiteljica vršila primopredaju dužnosti kolegicama i odjeljnoj šefici, a nakon što je tužiteljica izlazila iz dežurstva prenosila tim kolegicama koje su u jutarnjoj smjeni u 7,30 preuzimale od nje obveze sve podatke o izvršenim operativnim zahvatima, stanju i ispravnosti opreme, stanju lijekova, mrežica i drugog materijala, kao i druge informacije potrebne za nastavak rada, a pri čemu se primopredaja evidentirala u teci primopredaje dužnosti, te je prema iskazu tužiteljice trajala 30 minuta. Premda je tužiteljica u iskazu navela da nikad nije radila u turnusima već je istakla da je spomenuta 24 satna dežurstva radila od 2018.godine a nadalje u jutarnjoj smjeni od 7:30-15:30, iz pregledanih evidencija o radnom vremenu koje prileže predmetnom spisu te očitovanja Centra za vještačenja u dopuni nalaza i mišljenja nedvojbeno proizlazi da je tužiteljica u utuženom razdoblju radila i u smjenskim turnusima s radnim vremenom od 7,00-19,00 i od 19,00 do 7,00 te je vještakinja Ines Lozić iz Centra za vještačenja utvrdila da je tužiteljica u pojedinim dijelovima utuženog razdoblja obavljala i primopredaju dužnosti u smjenskim turnusima i navedeno je prikazala i u Tablicama koje prileže njenom vještvu i dopuni vještva. U tom smislu nedvojbeno proizlazi da je tužiteljica primopredaju dužnosti obavljala i nakon završetka turnusne smjene i nakon odrađenog 24 satnog dežurstva sve do zaključno svog povratka sa porodiljnog dopusta, a kad tužiteljica uglavnom više ne vrši primopredaju dužnosti već isključivo obavlja posao u osmosatnom radnom vremenu od 7,30 – 15,30. Vještakinja Ines Lozić je uzela u obzir da je tužiteljica bila na porodiljnom dopustu u razdoblju od 01.03.2022.godine do 21.09.2023.godine, te je u dopuni nalaza i mišljenja i navela da je tužiteljica bila odsutna ukupno 26 mjeseci. Vještakinja je uzimala u obzir samo dane kad je tužiteljica bila na radnom mjestu i kad je radila, te kad je obavljala primopredaju bilo u turnusnim smjenama ili nakon dežurstva, a kako je i navedeno u osnovnom nalazu i mišljenju. Iskaz tužiteljice ovaj sud smatra vjerodostojnim jer je sadržajno određen, logičan i sukladan naravi poslova koje je tužiteljica obavljala na navedenom bolničkom odjelu, te tuženik ničim nije doveo u pitanje iskaz tužiteljice u pogledu načina rada tužiteljice u primopredaji dužnosti kao i trajanju primopredaje dužnosti. Tuženik je uz podnesak od 12.06.2025.godine dostavio

zapisnike sa saslušanjima svjedoka iz istovrsnih predmeta vezano za način obavljanja primopredaje dužnosti kod tuženika. Međutim, navedeni zapisnici ne mogu biti dokaz o tome na koji način je tužiteljica obavljala primopredaju dužnosti kod tuženika i u kojem trajanju te da li je istu uopće obavljala budući navedeni svjedoci nemaju neposredna saznanja o načinu rada tužiteljice u primopredaji dužnosti u utuženom razdoblju pa ne mogu u tom smislu predstavljati relevantan dokaz u ovom postupku. Također tuženik nije predložio nikakve druge dokaze koji bi doveli u pitanje iskaz tužiteljice.

21. U predmetnom postupku je od osobite važnosti okolnost da je tuženik kao poslodavac bio dužan voditi evidenciju o radnom vremenu radnika, te je prema članku 5. Zakona o radu ("NN" 93/14) propisano da je dužan voditi evidenciju o radnicima koja mora sadržavati podatke o radnom vremenu, dok je prema važećim Pravilnicima o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima bio dužan voditi podatke o početku i završetku rada te posebne podatke o radnom vremenu od kojih ovisi ostvarivanje prava iz radnog odnosa, između ostalog i o prekovremenom radu. Naime, potrebno je istaći da je sukladno odredbi članka 5. Zakona o radu ("NN" 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 64/23- u daljnjem tekstu ZR-a) propisano da je poslodavac dužan voditi evidenciju o radnicima koji su kod njega zaposleni, a koja evidencija mora sadržavati i podatke o radnicima i o radnom vremenu. Ovo je razvidno i iz članka 8. izvatka iz Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima ("NN" 73/17), te iz članka 13.stavka 1. izvatka iz Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima zaposlenim kod poslodavca ("NN" 55/24), a iz kojeg je jasno razvidno da evidencija o radnom vremenu radnika mora sadržavati osim podataka o radniku i podatke o početku i završetku radnog vremena. Temeljem odredbe članka 135.stavka 4. ZR-a u slučaju spora u vezi s radnim vremenom, ako poslodavac ne vodi evidenciju iz članka 5. stavka 1. ovog Zakona na propisani način, teret dokazivanja radnog vremena je na poslodavcu. Tuženik je bio u obvezi voditi sve propisane podatke u evidenciji o radnom vremenu i sukladno onome što je bilo propisano pravilnikom koji je važio u utuženom razdoblju i to Pravilnikom o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima ("NN" 73/17), a koji pravilnik je prestao važiti donošenjem Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima zaposlenim kod poslodavca ("NN" 55/24), a koji je stupio na snagu dana 01.10.2024.godine. Prema odredbi članka 8.stavka 1. ranije važećeg Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima tuženik je kao poslodavac bio dužan voditi i evidencije o radnom vremenu s točnim početkom i završetkom rada, a odredbom članka 8. stavka 2. tog Pravilnika je bilo propisano da je poslodavac osim podataka iz stavka 1. ovog članka dužan voditi i posebne podatke o radnom vremenu od kojih ovisi ostvarivanje pojedinih prava iz radnog odnosa odnosno u vezi sa radnim odnosom kao što su primjerice prekovremeni radni sati provedeni u primopredaji dužnosti. Podjednako je propisano i novovažećim Pravilnikom o sadržaju i načinu vođenja evidencija o radnicima zaposlenim kod poslodavca ("NN" 55/24) i to odredbom članka 13.stavak 1. i 2. tog Pravilnika. Također je posebno relevantna odredba članka 135.stavka 4. Zakona o radu prema kojoj je u slučaju spora sa radnim vremenom, ako poslodavac ne vodi evidenciju na propisani način teret dokazivanja radnog vremena na poslodavcu. U konkretnom slučaju iz pregledanih evidencija radnog vremena tužiteljice je razvidno da evidencije radnog vremena tužiteljice ne sadržavaju posebnu evidenciju radnog vremena provedenog u primopredaji službe (odvojenu rubriku primopredaje službe). U tom smislu se ne može staviti na teret tužiteljice činjenica da iz evidencije koju je bio dužan voditi tuženik nije moguće utvrditi

točan broj radnih sati tužiteljice provedenih u primopredaji. Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("NN" 26/18) u odredbi članka 51. nije izričito propisivao rad i organizaciju rada u primopredaji službe kao dio radnog vremena. Međutim, izričito je uređivao primopredaju službe nakon dežurstva, ali je propisivao da se to vrijeme ne računa u radno vrijeme. U tom smislu tužiteljici za dio utuženog razdoblja od 03.rujna 2018.godine pa do 31. kolovoza 2019.godine ne pripada naknada za primopredaju službe kao radno vrijeme temeljem odredbe članka 28.stavka 8. i 9. KU-a jer ta odredba u tom razdoblju još nije bila na snazi. Međutim, iz svih pregledanih dokaza u ovom postupku, posebice iskaza tužiteljice, evidencije radnog vremena tužiteljice kao i nalaza i mišljenja Centra za vještačenja i dopune tog nalaza i mišljenja nedvojbeno proizlazi kao utvrđena činjenica da je tužiteljica izvan radnog vremena određenog za dežurstvo obavljala radne zadatke, te u tom smislu da je radila dulje od redovnog radnog vremena pa treba uzeti u obzir i stvarno odrađene radne sate tužiteljice i u tom periodu od 03.rujna 2018.godine do 31. kolovoza 2019.godine a koji predstavljaju prekovremeni rad. Tuženik je u pravu kad ističe da je Dodatak II. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("NN" 92/2019), a koji je zaključen 27.09.2019. godine, te koji je prema odredbi članka 34. tog Dodatka u primjeni od 01.09.2019. godine (osim članka 12. koji je u primjeni od 01.01.2020.godine) je izmijenjen članak 28. KU/18 na način da se istome dodaju stavci 8. i 9. i to stavak 8. koji glasi da primopredaja službe traje najviše 30 minuta prije završetka, odnosno najviše 30 minuta nakon početka radnog vremena, te stavak 9. koji glasi da se organizacijom rada određuje osoba zadužena za obavljanje primopredaje službe pa da je tek navedenim Dodatkom definiran rad u primopredaji službe dok da nije definirana primopredaja u trajanju od najdulje 30 minuta za 2018.godinu. Međutim, to ne znači da tuženik kao poslodavac ne treba platiti stvarno odrađeni rad tužiteljice, a koji je po svojoj naravi predstavljao rad izvan redovnog radnog vremena tužiteljice. Iz sadržaja odredbe članka 28.stavka 8. iz Dodatka II. KU-u za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja, a koja je u primjeni od 01.rujna 2019.godine je razvidno da iz iste odredbe koja se odnosi na primopredaju službe ne proizlazi da bi pravo na primopredaju bilo ograničeno isključivo na radnike koji rade u 12-satnim turnusima već navedena odredba govori općenito o radniku i njegovom radnom vremenu, a organizacija rada određuje osobu zaduženu za primopredaju. U tom smislu je ovaj sud mišljenja da se ne može prihvatiti prigovor tuženika da pravo na primopredaju imaju isključivo medicinske sestre koje rade u turnusima 7-19,00 i 19:00 do 7,00 već je bitno da li je konkretni radnik, u predmetnom slučaju tužiteljica bila zadužena za primopredaju i da li je istu stvarno obavljala, a pri čemu nije bitan samo oblik rasporeda njenog radnog vremena. Budući je iz iskaza tužiteljice te nalaza i mišljenja Centra za vještačenja i dopune tog nalaza razvidno da je tužiteljica u određene radne dane kad je bila na poslu ostajala nakon završetka radnog vremena te nakon dežurstva radi predaje informacija radnici koja preuzima njene poslove pa u tom smislu takav rad predstavlja primopredaju službe neovisno da li se radilo o primopredaji službe nakon završetka 24 satnog dežurstva ili nakon završetka 12 – satnog turnusa budući iz tužiteljčinog opisa rada u primopredaji službe je razvidno da se radilo o poslovima primopredaje službe koji su se bilježili u teku primopredaje službe, a poslodavac je bio upoznat i nije mu mogla ostati nepoznata činjenica da je tužiteljica ove poslove i obavljala budući je riječ o zdravstvenoj službi u kojoj su takvi poslovi nužni po prirodi same zdravstvene službe, a kako bi se mogao osigurati kontinuitet rada u smjenama, te je tužiteljica u to vrijeme bila na raspolaganju poslodavcu, a njen se rad stvarno odvijao izvan njenog redovnog radnog vremena.

22. Nije dvojbeno da je tuženik pojam primopredaje službe i način rada u istoj definirao tek svojom odlukom od 28.12.2022.godine. Međutim, navedena odluka prema mišljenju ovog suda ne može imati retroaktivni učinak budući se ista primjenjuje prema navodima iz same odluke tek od 01.01.2023.godine. Prema toj odluci primopredaja službe na bolničkom odjelu traje 20 minuta, a u jedinicama intenzivnog liječenja 30 minuta, te se to vrijeme dodatno evidentira, pribraja ostalim satima, a višak iznad mjesečnog fonda sati se plaća kao prekovremeni rad. Ova odluka prema mišljenju suda može biti relevantna za organizaciju rada tuženika isključivo počevši od 01.01.2023.godine. Međutim, ista odluka ne može izmijeniti pravo tužiteljice koje proizlazi iz KU-a za zdravstvo i zdravstvenu djelatnost važećeg za razdoblje koje prethodi važenju te odluke. Također se navedenom odlukom od 28.12.2022.godine ne može unaprijed dokazati da je tužiteljica primjerice na bolničkom odjelu radila upravo 20 minuta. Navedena odluka od 28.12.2022.godine prema mišljenju ovog suda predstavlja interni akt poslodavca te ista nije evidencija stvarno odrađenog vremena. Primjerice, ukoliko je tužiteljica stvarno radila 30 minuta, a poslodavac je internom odlukom propisao da primopredaja na odjelu na kojem je ista radila traje 20 minuta stvarno odrađeno radno vrijeme tužiteljice u trajanju od 30 minuta ne prestaje biti radno vrijeme samo zato što je tuženik kao poslodavac navedenim organizacijskim aktom odredio kraće trajanje. U predmetnoj pravnoj stvari iz iskaza saslušane tužiteljice proizlazi da je primopredaja službe koju je tužiteljica vršila stvarno trajala 30 minuta. Tuženik tvrdi suprotno, ali za suprotnu tvrdnju nije predložio saslušanje svjedoka koji imaju direktno saznanja o tome u kolikom trajanju je tužiteljica vršila primopredaju dužnosti. Zapisnici iz istovrsnih predmeta koje je tuženik dostavio uz podnesak od 12.06.2025.godine (list 73-75 spisa) sa iskazima svjedoka ne mogu biti dokaz o stvarno odrađenom radu tužiteljice budući svjedoci iz tih predmeta nemaju neposrednih saznanja o tome na koji način je upravo tužiteljica obavljala rad u primopredaji dužnosti pa se navedeni zapisnici u tom smislu ne mogu prihvatiti kao dokaz o stvarno provedenom radnom vremenu tužiteljice u primopredaji dužnosti. Budući da je tuženik vodio evidencije radnog vremena, a iz tih evidencija nije moguće utvrditi stvarno vrijeme primopredaje dužnosti jer iste ne sadrže rubriku koja bi se odnosila na primopredaju dužnosti već samo podatke o početku i završetku radnog vremena tužiteljice, a koja činjenica je razvidna iz pregledanih evidencija o radnom vremenu posljedice neurednog vođenja evidencija o radnom vremenu ne mogu se prebaciti na tužiteljicu. Ono što je tuženik platio tužiteljici počevši od 01.01.2023.godine prema mišljenju ovog suda potrebno je oduzeti od dugovanog iznosa primopredaje dužnosti za utuženo razdoblje. Vještakinja Ines Lozić (Centar za vještačenje) je upravo tako i postupila, uzela je kao polazište za izračun svaki radni dan, polazila je od toga da je tužiteljica radila primopredaju dužnosti u trajanju od 30 minuta, a koje vrijeme trajanja primopredaje dužnosti i proizlazi iz iskaza saslušane tužiteljice, a zatim je od toga odbila vrijeme koje je već evidentirano i obračunato kao vrijeme povezano sa primopredajom. Tuženik je osnovano ukazao na činjenicu da tužiteljica od 01.ožujka 2022.godine do 21.rujna 2023.godine nije radila zbog rodiljnog dopusta, a koja činjenica nedvojbeno proizlazi iz pregledane potvrde koju je tuženik dostavio uz podnesak od 12.06.2025.godine (list 71-72 spisa). Međutim, vještakinja Ines Lozić (Centar za vještačenja) je u izračunu izuzela ovo razdoblje iz izračuna budući je iz Tablica Centra za vještačenja koje prileže vještvu i dopuni vještva razvidno da je vještakinja uzimala u obračun samo dane kad je tužiteljica na radnom mjestu i kad vrši primopredaju dužnosti. Sama činjenica da je tužiteljica bila odsutna s radnog

mjesta 26 mjeseci, a što je vještakinja i istakla u dopuni nalaza i mišljenja ne dovodi u pitanje nesporno utvrđene činjenice iz njenog iskaza iz kojih proizlazi da je ista u utuženom razdoblju obavljala primopredaju dužnosti u trajanju od 30 minuta po završetku 24 satnog dežurstva, a iz nalaza i mišljenja Centra za vještačenja je razvidno da je ista uz navedeno obavljala primopredaju dužnosti i po završetku turnusa (07,00-19,00, te 19,00-7,00) također u trajanju od 30 minuta.

23. Pravo radnika u sustavu zdravstva na Covid nagradu je propisano Odlukom Vlade RH o posebnoj nagradi radnicima u sustavu zdravstva koji obavljaju poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti Covid 19 ("NN" 136/2020), a koja odluka datira od 09.12.2020.godine (list 8 spisa). Temeljem članka 1. ove Odluke je propisano da radnicima u sustavu zdravstva koji obavljaju poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti Covid 19 utvrđuje se posebna nagrada, a temeljem članka 1. stavka 2. citirane Odluke je propisano posebna nagrada iz stavka 1. ove točke utvrđuje se u iznosu od 10% od osnovne plaće radnika, a isplaćuje se uz plaću radnika. Temeljem članka 2. iste Odluke je propisano da posebna nagrada iz točke I/ te odluke se isplaćuje radniku koji je sukladno rasporedu poslodavca/ravnatelja doma zdravlja proveo na obavljanju poslova u ustrojstvenim jedinicama/djelatnostima koje pružaju skrb oboljelima od bolesti Covid 19. Člankom 3. iste Odluke je propisano da radnik koji je privremeno raspoređen na obavljanje poslova vezano za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelim od bolesti Covid 19 ima pravo umjesto plaće za tekući mjesec koju je ostvario temeljem privremenog rasporeda uvećanu za posebnu nagradu iz točke 1. navedene Odluke za to razdoblje ostvariti plaću u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca prije njegovog privremenog rasporeda, ako je to za radnika povoljnije. U članku 4. iste Odluke je istaknuto da primjena isplate u skladu s tom Odlukom počinje od studenog 2020.godine, a odredbom članka VII. navedene Odluke je istaknuto da ista stupa na snagu prvog dana od dana objave iste u Narodnim novinama. Temeljem Odluke Vlade RH o stavljanju izvan snage Odluke o posebnoj nagradi za obavljanje poslova za pružanja skrbi pacijentima oboljelima od bolesti Covid-19 ("NN" 99/24 je stavljena van snage navedena Odluka o posebnoj nagradi za obavljanje poslova pružanja skrbi pacijentima oboljelima od bolesti Covid -19 i to sa danom 23.08.2024.godine kad je navedena Odluka stupila na snagu.

24. U odnosu na potraživanje neisplaćene naknade za godišnji odmor i bolovanje za utuženo razdoblje od 01.09.2018.godine do 30.09.2024.godine kao posljedice toga što tuženik prilikom obračuna i isplate plaće tužiteljice nije uzeo u obzir sate odrađene prilikom primopredaje službe i Covid nagradu, temeljem odredbe članka 58. stavka 1. Temelnog kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("NN" 128/17, 47/18, 123/19, 66/2020- u daljnjem tekstu TKU-a), te članka 57.stavka 1. navedenog TKU-a ("NN" 56/22, te 127/22) je propisano da radnik ima pravo na naknadu za bolovanje u visini od 85% njegove plaće ostvarene u prethodna tri mjeseca neposredno prije nego je započeo bolovanje. Temeljem odredbe članka 34. KU-a za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("NN" 29/18) je propisano da radniku čija je narav posla takva da mora raditi prekovremeno ili noću ili nedjeljom, odnosno zakonom predviđenim neradnim danom, koji dežura ili je pripravan, pripada pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca ako je to za njega povoljnije.

25. U odnosu na potraživanje Covid nagrade od strane tužiteljice u ovom postupku potrebno je istaći da navedena Odluka Vlade RH o posebnoj nagradi radnicima u sustavu zdravstva koji obavljaju poslove vezane za pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelima od bolesti Covid 19 ("NN" 136/20) ne propisuje nigdje u svojim odredbama da pravo na covid nagradu postoji samo za radnike koji su fizički raspoređeni u posebnu ustrojstvenu jedinicu tuženika i to Respiratorno-intezivistički centar na Križinama, premda iz iskaza tužiteljice u ovom postupku nesporno proizlazi kao utvrđena činjenica da ista nalogom tuženika nije nikad poslana u navedeni Respiratorno-intezivistički centar na Križinama. Također navedena odluka ne propisuje da je nužno formalno rješenje kojim se radnik mora uputiti u poseban centar za rad s covid pacijentima ako je radnik već raspoređen za rad s covid oboljelim pacijentima u drugoj ustrojstvenoj jedinici koja je stvarno pružala zdravstvenu skrb Covid pacijentima. Nije sporno među strankama u ovom postupku da je i Klinika za ženske bolesti i porode u kojoj je tužiteljica zaposlena kao viša primalja jedna od ustrojstvenih jedinica kod tuženika te iz iskaza tužiteljice proizlazi da je u sklopu te ustrojstvene jedinici bila posebna jedinica u kojoj su se liječili covid pozitivni pacijenti i to covid pozitivne pacijentice kojima se treba vršiti carski rez pa se u tom smislu ne može samo iz činjenice što tužiteljica nije bila raspoređena u Respiratorno-intezivistički centar zaključiti da istu ne pripada covid nagrada. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da ona ne samo da je bila u kontaktu sa covid pozitivnim pacijenticama na odjelu Klinike za ženske bolesti i porode već iz njenog iskaza proizlazi da je tužiteljica sudjelovala i u njihovom zdravstvenom zbrinjavanju, te da je koristila pri tome svu zaštitnu opremu koju joj je osigurao poslodavac-tuženik. Sama činjenica što tužiteljica nije bila raspoređena u navedeni Respiratorno intezivistički centar na Križinama nalogom tuženika kao poslodavca ne predstavlja odlučnu činjenicu za ocjenu njezina prava na posebnu nagradu budući navedena Odluka Vlade RH o pravu na covid nagradu to pravo ne veže isključivo uz rad u konkretnoj ustrojstvenoj jedinici, već isključivo uz obavljanje poslova vezanih uz pružanje zdravstvene skrbi pacijentima oboljelim od bolesti Covid-19 u ustrojstvenim jedinicama odnosno djelatnostima koje takvu skrb pružaju. Tuženik ničim nije pobio navode tužiteljice iz kojih proizlazi da je ista pružala zdravstvenu skrb pacijentima oboljelima od bolesti Covid-19 na odjelu Klinike za ženske bolesti i porode, dok tuženik nije predložio ni priložio niti jedan dokaz kojim bi pobio iskaz tužiteljice u tom pravcu budući ničim nije dokazao da se na navedenom odjelu nisu liječili covid oboljeli pacijenti niti je pružio dokaz iz kojeg bi nedvojbeno proizlazilo da tužiteljica na navedenom odjelu nije radila sa covid oboljelim pacijentima, te nije dostavio dokaze o rasporedu rada tužiteljice iz kojih bi proizlazilo drukčije. Također je irelevantan navod tuženika da tužiteljica nije liječila teško oboljele covid pacijente budući navedena Odluka Vlade RH vezano za pravo na covid nagradu govori isključivo o pacijentima oboljelima od bolesti Covid 19, a ne pacijentima sa teškim oblikom te bolesti. U navedenom smislu ovaj sud je mišljenja da tužiteljicu u utuženom razdoblju od 01.11.2020.- 23.08.2024.godine u danima kad je ista bila na radnom mjestu pripada pravo na covid nagradu. Naposljetku tuženik pogrešno smatra da covid nagrada ne doprjeva mjesečno i da ne predstavlja dodatak na plaću. Naime, u nazivu Odluke Vlade RH vezano za covid nagradu (list 8 spisa) se navodi da je riječ o posebnoj nagradi, ali neovisno o nazivu je prema mišljenju ovog suda riječ o dodatku na plaću s obzirom da se u Odluci pod I/ navodi da se nagrada utvrđuje u iznosu od 10% od osnovne plaće radnika, te da se isplaćuje uz plaću radnika. Zakonom o porezu na dohodak ("NN" 115/2016, 151/2022) kao i Pravilnikom o porezu na dohodak ("NN" 10/2017, 56/2003) za Covid nagradu nije propisano da bi bila riječ o neoporezivom

primitku radnika, te se obračun vrši i isplaćuje kao dio primitka od nesamostalnog rada, a čime se covid nagrada tretira kao neoporezivi primitak, te se Covid nagrada obračunava u tom smislu u bruto iznosu, a na koji iznos da se obračunavaju doprinosi i porezi.

26. Radi svega navedenog ocjenom svih dokaza u ovom postupka, sukladno odredbi članka 8. ZPP-a te primjenom pravila o teretu dokazivanja prihvaćen je izračun Centra za vještačenja u Splitu iz osnovnog nalaza i mišljenja, dok iz svih navedenih razloga nije prihvaćen izračun iz dopune nalaza i mišljenja Centra za vještačenja, a koja dopuna je izrađena na zahtjev tuženika, te je usvojen u cijelosti tužbeni zahtjev tužiteljice i odlučeno je kao u točki I/ izreke ove presude. Na navedeni ukupni iznos glavnice potraživanja u iznosu od 5.428,86 Eur-a (a od čega se iznos od 2.482,16 Eur-a odnosi na neisplaćenu covid nagradu, iznos od 2.913,31 Eur-a na neisplaćenu primopredaju službe, a iznos od 33,39 Eur-a na manje obračunatu naknadu za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad), a sve sukladno izračunu Centra za vještačenja, tužiteljicu pripadaju i zakonske zatezne kamate koje se do 31.12.2022.godine obračunavaju temeljem odredbe članka 29. stavka 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima ("NN" br. 35/05, 41/08, 126/21 i 78/15), a od 01.01.2023.godine do isplate temeljem izmijenjene odredbe članka 29. stavka 2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), a koje zakonske zatezne kamate teku od dospijeca svakog pojedinačnog mjesečnog iznosa iz Tablice 6. nalaza i mišljenja Centra za vještačenja i to petnaestog dana u idućem mjesecu za prethodni mjesec pa do isplate, a prema članku 84. stavku 3. ZR/09, odnosno 92. stavku 3. ZR/14. Budući zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, a koje su sadržane u dosuđenom bruto iznosu zatražene razlike naknade plaće do trenutka isplate nisu dospjeli na naplatu pa se na te iznose zatezne kamate ne obračunavaju, sve sukladno odredbi čl. 45. Zakona o porezu na dohodak (NN 177/04, 73/08, 80/10, 114/11, 22/12, 43/13, 120/13, 125/13 i 148/13) i čl. 61. Pravilnika o porezu na dohodak (NN 95/05, 96/06, 68/07, 146/08, 2/09, 9/09, 146/09, 123/10, 137/11, 61/12, 79/13 i 160/13) tužiteljici je dosuđena zakonska zatezna kamata kao u točki I/ izreke izuzev zakonskih zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak.

26. Što se tiče troškova ovog parničnog postupka, a obzirom da je tužiteljica u cijelosti uspjela u ovom postupku tuženik je istoj dužan sukladno odredbi članka 154. stavka 1. ZPP-a naknaditi parnične troškove. Tužiteljica je popisala trošak u podnesku od 29.04.2026.godine (list 266-270 spisa). U navedenom smislu tužiteljicu kao opravdani, a sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("NN" 138/23) pripadaju trošak sastava tužbe u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 29.10.2024.godine u iznosu od 100 bodova; trošak sastava podneska od 31.10.2024.godine u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 25.02.2025.godine u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 10.06.2025.godine u iznosu od 100 bodova; trošak sastava podneska od 12.08.2025.godine u iznosu od 100 bodova; trošak sastava podneska od 29.04.2026.godine u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 15.05.2026.godine u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu za objavu presude u iznosu od 50 bodova, a što ukupno iznosi 850 bodova, te što s obzirom na vrijednost boda od 2,00 Eur-a ukupno iznosi 1.700,00 Eur-a te što uz dodatak od 25% PDV-a u iznosu od 425,00 Eur-a 2.125,00 Eur-a, te što uz trošak vještačenja u iznosu od 450,00 Eur-a ukupno iznosi 2.575,00 Eur-a, a koji iznos je tuženik dužan isplatiti tužiteljici na

ime troškova ovog parničnog postupka, a kako je i odlučeno u toč. II izreke presude. Na navedeni priznati iznos na ime troškova ovog parničnog postupka u iznosu od 2.275,00 Eur-a tužiteljici je priznata i zakonska zatezna kamata koja na taj iznos teče od presuđenja pa do isplate, te koja se zakonska zatezna kamata obračunava sukladno izmijenjenoj odredbi članka 29.stavka 2. ZOO-a ("NN" 114/22), te sukladno Uredbi o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22). Tužiteljici je dosuđen parnični trošak kako je i potraživala na račun punomoćnice tužiteljice budući je člankom 94. stavak 1. ZPP-a propisano da opseg punomoći određuje stranka, a člankom 95. stavak 1. točka 3. ZPP-a je propisano da ako je stranka izdala odvjetniku punomoć za vođenje parnice, a nije pobliže odredila ovlaštenja u punomoći da je odvjetnik na temelju takve punomoći ovlašten od protivne stranke primiti dosuđene troškove. Tužiteljica je na ročištu od 10.06.2025.godine izričito u svom iskazu navela da je opunomoćila odvjetnicu Martinu Radić Šunjić odvjetnicu u Splitu da je zastupa u ovom predmetu kao i za primanje svih novčanih primitaka računajući i za primitak parničnih troškova, a s čime se može smatrati da joj je za primitak parničnih troškova na ovom ročištu izdala specijalnu punomoć. U punomoći koju je tužiteljica izdala odvjetnici Martini Radić Šunjić (list 5 spisa) proizlazi da je ista izričito ovlastila istu na primanje novca i novčanih vrijednosti, a čime ju je ovlastila da može primiti i ispunjenje obveze na naknadu troškova postupka u korist tužiteljice. Pored navedenog potrebno je istaći da zahtjev tužiteljice za isplatom parničnog troška na račun punomoćnika tužiteljice ne predstavlja preinaku tužbenog zahtjeva budući je sukladno odredbi članka 191. stavak 1. ZPP-a propisano da je preinaka tužbe promjena istovjetnosti tužbenog zahtjeva, povećanje postojećeg ili isticanja drugog zahtjeva uz postojeći dok parnični trošak sukladno onome što je propisano odredbom članka 151.stavka 1. ZPP-a ne predstavlja tužbeni zahtjev već nastali izdatak učinjen u tijeku ili u povodu postupka. Sud odlučuje sukladno odredbi članka 164.stavka 1. ZPP-a o tome da li i u kojem iznosu stranku pripada zatraženi parnični trošak i to na određeni zahtjev stranke u zavisnosti od uspjeha u parnici. U tom smislu stranka postavlja zahtjev za isplatu troška, a sud odlučuje o visini parničnog troška koji stranku pripada pa u tom smislu izmjena potraživanja načina plaćanja u zahtjevu za isplatu parničnog troška ne predstavlja u pravnom smislu ni preinaku tužbe. Radi navedenog dosuđen je tužiteljici parnični trošak na račun njene punomoćnice, a kako je i odlučeno u točki II/ izreke ove presude. Tuženik se u podnesku od 24.07.2026.godine protivio preinačenju tužbe. Navedeno protivljenje je neosnovano. Naime, iz postavljenog kondemnatornog tužbenog zahtjeva tužiteljice podneskom od 31.10. 2024.godine (list 37-39 spisa) je razvidno da tužiteljica prilikom podnošenja tužbe nije raspolagala cjelokupnom dokumentacijom, a zbog čega je u tom podnesku i navela da pridržava pravo precizirati tužbeni zahtjev nakon provedbe financijsko-knjigovodstvenog vještačenja. Ista je navedenim podneskom od 31.10.2024.. postavila kondemnatorni zahtjev potražujući iznos glavnice od ukupno 1.350,00 Eur-a s time da je u navedenom podnesku istakla da će specificirati tužbeni zahtjev nakon provođenja financijsko knjigovodstvenog vještačenja. Iz svega navedenog je razvidno da tužiteljica u vrijeme podnošenja tužbe i uređenja tužbenog zahtjeva podneskom od 31.10.2024.godine nije raspolagala svim odlučnim činjenicama potrebnim za uređenje tužbenog zahtjeva (platnim podacima, evidencijama o radu i rasporedu), a kojima je raspolagao tuženik, te u tom smislu nije mogla konačno precizirati tužbeni zahtjev bez provedbe financijsko knjigovodstvenog vještačenja. Tuženik je tek podneskom od 21.10.2025.godine dostavio obračune plaća i evidencije radnog vremena za utučeno razdoblje, te je Centar za vještačenje temeljem tih podataka izradio nalaz i mišljenje, a kojim se precizno utvrdio dug tuženika

prema tužiteljici. Tužiteljica je citiranim podneskom od 29.04.2026..godine specificirala tužbeni zahtjev odmah nakon provedenog vještačenja budući je tek nakon navedenog vještačenja bilo moguće objektivno procijeniti visinu tuženikovog dugovanja po navedenom osnovu. Budući tužiteljica uređenim tužbenim zahtjevom u konačnici potražuje veći iznos radi se o povećanju-preinaci tužbenog zahtjeva iz istog činjeničnog osnova, a kojoj se preinaci tuženik ne može protiviti. (članak 191.stavak 2. ZPP-a) Naime, tužiteljica je u tužbi već iznijela činjenice na kojima temelji svoj tužbeni zahtjev te sad iz istog činjeničnog osnova potražuje drugi iznos, te je u tom smislu citiranim podneskom od 29.04.2026.godine konačno uredila tužbeni zahtjev.

U Splitu, 09. listopada 2026.

Sudac
Eneja Stejskal Kanazir

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi u tri primjerka pismeno putem ovog suda za Županijski sud. Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

Dna:

1/ tužiteljici-po punomoćnici

2/ tuženiku

Broj zapisa: **9-3088e-6bc60**

Kontrolni broj: **0fbf6-45f3a-a6793**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.